

[Landbrugsministeren]

det er, at oppositionens forslag har medtaget træindustrien. Det er noget, vi vil overveje.

Jeg kan altså anbefale, at man går ind i en positiv overvejelse af regeringens lovforslag. Jeg tror, at der i lovforslaget ligger en lidt større likviditetslættelse, men til gengæld et lidt mindre rentetilskud end i oppositionen.

Arne Jensen (S):

Statsministeren varslede i åbningstalen den 12. januar i år, at regeringen agtede at fremkomme med forslag til afhjælpning af de økonomiske følger af de store skader, som skete i de danske skove, især i Midt- og Nordjylland, under stormen den 24.-25. november 1981. Lovforslag nr. L 156, som er fremsat af landbrugsministeren, opfylder dette løfte. Bestemmelserne om lån og rentetilskud svarer med en beløbsmæssig ajourføring i princippet til den lovgivning, som blev gennemført i 1968 efter det sidste store stormfald, i 1967. Regeringen har dog ikke fundet tilstrækkelig begrundelse for at medtage den tidligere lovs bestemmelse om støtte til træindustrien.

Den nødvendige opskovning, oplagring og bearbejdning af det stormfældede træ skaber store likviditetsproblemer i det private skovbrug, og det er ganske nødvendigt med en midlertidig støtte fra det offentlige, hvis vi skal sikre en økonomisk udnyttelse af det stormfældede træ.

Garantiordningen skal sikre 10-årige lån optaget af private skovejere inden for en samlet beløbsramme på 165 mill. kr., og til disse lån ydes der et faldende rentetilskud over en treårig periode. Det af oppositionen fremsatte forslag, nr. L 157, er ord til andet en afskrift af 1968-loven, bortset fra at man har ændret nogle tal. Der er således intet som helst originalt i dette lovforslag, der af hr. Niels Anker Kofoed er begrundet med, at regeringen ikke har ønsket at gøre noget for at hjælpe vort skovbrug i en katastrofesituation.

Denne påstand er selvfølgelig ganske ubegrundet, idet såvel skovbruget som offentligheden gennem måneder har været bekendt med, at regeringen ville lægge op til de nødvendige forholdsregler, så snart man havde et forsvarligt handlingsgrundlag, men i denne som i andre sager har vi naturligvis ikke villet handle i panik.

Bortset fra spørgsmålet om eventuel støtte til dele af træindustrien, som vi i øvrigt er villige til fortsat at overveje, er de to lovforslag i deres indhold næsten sammenfaldende. Den væsentligste forskel er, at oppositionsforslaget vil give et lidt større rentetilskud i en 3 års periode, mens regeringsforslaget, så vidt jeg kan skønne, vil styrke skovbrugserhvervets likviditet over en længere periode.

Intentionerne bag de to forslag er som sagt stort set de samme, og forslagene bør kunne samordnes under udvalgsarbejdet. Jeg skal for den socialdemokratiske gruppe anbefale en hurtig behandling i udvalget. Det bør vi gøre primært af hensyn til skovbruget og af hensyn til samfundsøkonomien, men så absolut også af hensyn til beskæftigelsen. Man bør bemærke, at landbrugsministeren ved forslagens fremsættelse har bebudet yderligere initiativer på skovbrugsområdet, hvori der ligger ganske store beskæftigelsesmuligheder.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Collet, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende.

Det konservative folkeparti ser positivt på de to lovforslag, der skal hjælpe de stormfaldsramte skovdistrikter. I tilfælde, hvor naturkatastrofer sætter ind, og hvor det ikke er muligt at forsikre, må det være en samfundsopgave at hjælpe katastroferamte ofre. Der er mange lighedspunkter mellem regeringens og firkløverpartienes forslag med hensyn til de grundlæggende forhold. Derfor skulle der tegne sig gode muligheder for at få et stort flertal bag gennemførelsen af dette vigtige lovforslag.

Der er dog et par punkter i regeringens forslag, som vi finder mindre hensigtsmæssige. Det drejer sig her især om tilskudssatserne, jfr. § 1, stk. 2, der er for lave. Det er ikke et tilstrækkeligt incitament for de stormfaldsramte til oplagring af træet. Oplagring er omkostningskrævende, men må anses for nødvendig, idet den kan modvirke prisskred, tab af råvarer og nedgang i beskæftigelsen.

Efter stormfaldet i 1967 blev der givet rentetilskud på 4 pct. pro anno i 3 år. Vi mener bl.a. på baggrund af udviklingen i rentesatserne siden da, at der må gives rentetilskud i 5 år og med en ensartet sats på mindst 7 pct.